

'Els malabarismes per arribar a final de mes són un espectacle, però no de circ'

ENTREVISTA DE ALBERT SOLER GIRONA

L'Escola de Circ de la Bisbal va organitzar ahir una taula rodona en la qual es presentaven experiències de treball amb circ en l'àmbit educatiu i social. Un dels ponents era Marcel Aguilar, de l'Ateneu Popular de 9 Barris, que des que es va fundar, l'any 77, té en l'escola de circ una de les principals activitats

Es tracta de donar a la gent pa i circ ja des de ben petits?

He, he, només circ, el pa l'hauran d'anar a buscar al forn. Els fem conèixer la realitat del circ, i veuen que igual que es poden divertir anant a fer dansa, música o natació, poden fer aquesta activitat, que és més física i on aprenen a treballar en grup.

Què aporta el circ a l'educació d'un jove o un nen?

D'entrada superació personal, perquè hi ha un repte a assolir. Quan aprens un truc, te n'ensenyem un altre.

Sempre hi ha un nou objectiu. Això ajuda a guanyar confiança en un mateix.

Què més s'aprèn?

Com qualsevol activitat de grup, a saber ajudar els companys. I a saber demanar ajuda quan un en sap més que tu.

Doncs a les pel·lícules de circ sempre hi ha un trapezista dolent que vol fer caure el protagonista.

Aquestes coses no les tenim en el temari, no hi ha problema (riu).

A banda de l'educació psíquica, desenvolupen també la física?

Evidentment, encara que el nen no en sigui gaire conscient va desenvolupant unes habilitats motrius.

Ha viscut molts casos de joves en perill d'exclusió social salvats gràcies al circ?

Tant tenim adolescents amb risc d'exclusió social com d'altres amb discapacitats psíquiques. I realment hi ha nanos que han sortit d'uns ambients que no els afavorien gens. Naturalment depèn d'altres factors més importants que el circ, però almenys els obrim una finestra que estava tancada.

Han tingut alumnes que han acabat essent professionals del circ?

N'hem tingut alguns des de ben petits que han anat a França per perfeccionar-se i encara continuen en això. Cal reconèixer que és un percentatge baixíssim, perquè el nostre objectiu no és el de crear artistes.

Quan un nen comença quina activitat circense li sol agradar més?

Els petits s'apunten a un bombardeig, si cal. No es pot dir res que els agradi més, perquè ho volen fer tot. Els malabarismes és potser el que menys triomfa, perquè són molt desagraïts, es fan un fart de recollir de terra.

Doncs molta gent en fa per arribar a finals de mes, avui dia.

Aquests no són un espectacle de circ, però són tot un espectacle.

N'hi ha que arriben amb vocació de pallasso?

Fent el tonto, sí. Però fer el pallasso és una cosa més seriosa que fer el tonto.

Per què la dansa i la música es consideren arts i el circ no?

Jo també m'ho pregunto. I a vegades penso que millor que sigui així, perquè sinó segur que costaria més diners (riu). De fet, però, ja fa temps que el circ ha sortit de la foscor, hi ha tota una avantguarda.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/ultima-dia/2011/12/14/malabarismes-arribar-final-espectacle-circ/536113.html?utm_source=rss